

Eksploracja Danych raport 2

Karol Pustelnik
index 249828

27 kwietnia 2020

Spis treści

1	Krótki opis zagadnienia	1
2	Opis eksperymentów i analiz	1
3	Wyniki	2
4	Podsumowanie	19

1 Krótki opis zagadnienia

W raporcie omówię metody redukcji wymiaru (PCA i MDS) na przykładzie dostępnego w R zbioru danych iris i state.x77

2 Opis eksperymentów i analiz

Użyję przede wszystkim funkcji do redukcji wymiaru dla PCA i MDS. Oprócz tego użyję:

- wykresów 3d,
- macierzy korelacji,
- dyskretyzacji zmiennych,

3 Wyniki

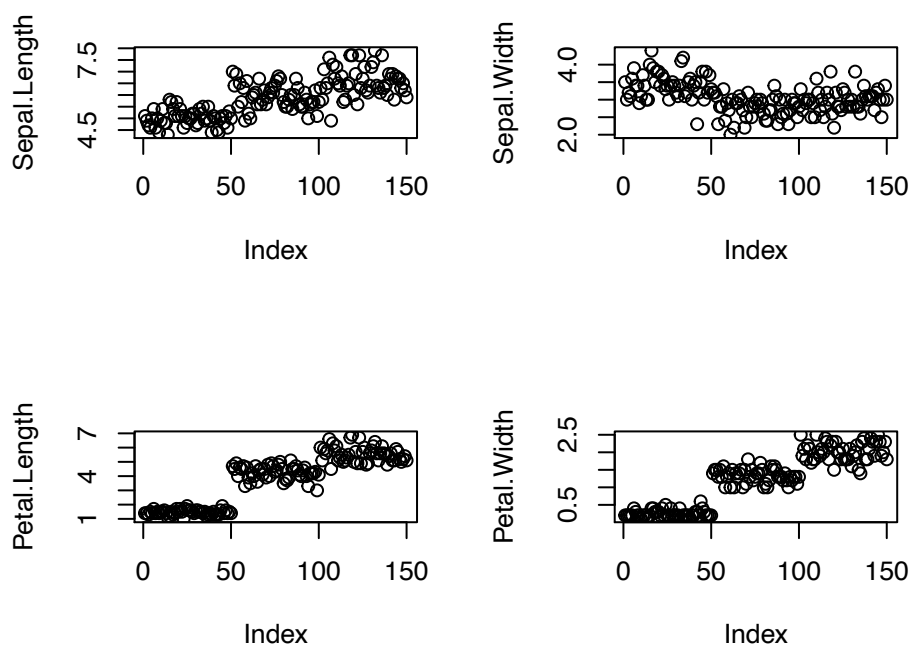
Zimportujmy najpierw biblioteki, z których będę korzystał i załadujmy dane.

```
library("datasets")
library("arules")
library("NLP")
library("ggplot2")
library("dplyr")
library("plot3D")
library("corrplot")
library("e1071")
library("MASS")
library("cluster")
```

```
data("iris")
attach(iris)
```

Narysujmy wykresy zmiennych

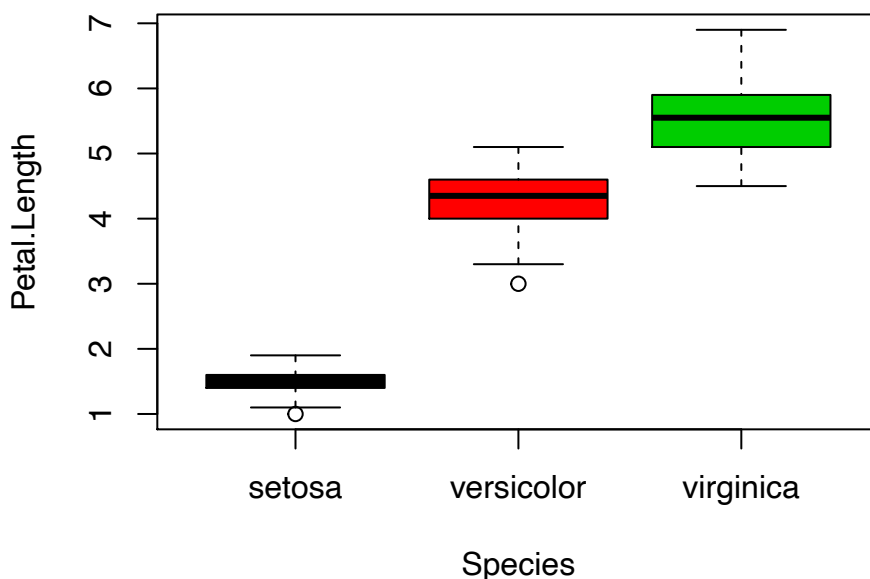
```
par(mfrow=c(2,2))
plot(Sepal.Length)
plot(Sepal.Width)
plot(Petal.Length)
plot(Petal.Width)
```


Zdolności dyskryminacyjne zmiennych w dużej mierze zależą od tego czy te zmienne posiadają rozkład przybliżony do normalnego. Jak widać z wykresów, zmienna której rozkład

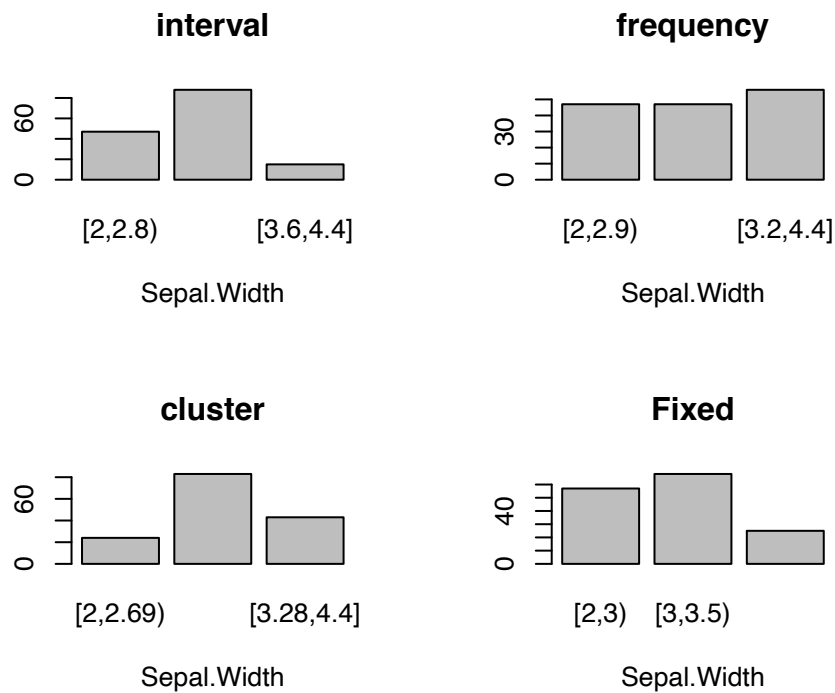
najbardziej przypomina normalny to Sepal.Width. Jest to jednocześnie zmienna o najgorszych zdolnościach dyskryminacyjnych. Natomiast zmienna, której rozkład prawie w ogóle nie przypomina normalnego to Petal.Length. Jest to zmienna o dobrych zdolnościach dyskryminacyjnych. Sprawdźmy to rysując wykres pudełkowy.

```
boxplot(Petal.Length~Species, col=1:3)
```

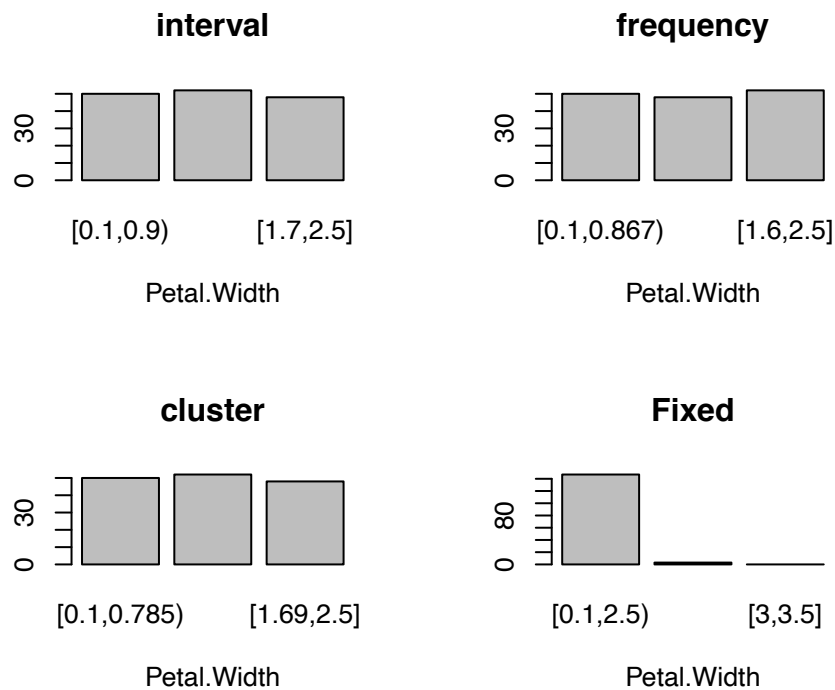

Omówmy teraz podstawowe metody dyskretyzacji

```
methods<-c(as.String("interval"),as.String("frequency"),as.String("cluster"))
par(mfrow=c(2,2))
for (j in c(1:3))
  plot(discretize(Sepal.Width, method=methods[j], breaks = 3),
       main=methods[j],
       xlab="Sepal.Width")
plot(discretize(Sepal.Width, method="fixed", breaks=c(min(Sepal.Width),3,3.5,
max(Sepal.Width))),main="Fixed",xlab="Sepal.Width")
```

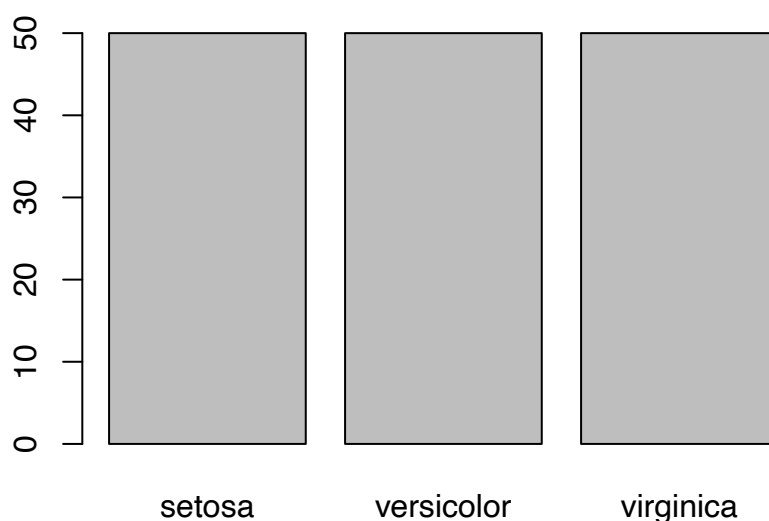


```
par(mfrow=c(2,2))
for (j in c(1:3))
  plot(discretize(Petal.Width, method=methods[j], breaks = 3),
       main=methods[j],
       xlab="Petal.Width")
plot(discretize(Petal.Width, method="fixed", breaks=c(min(Petal.Width),3,3.5,
max(Petal.Width))),main="Fixed",xlab="Petal.Width")
```


Metoda "Interval" dzieli przedział zmiennej na równe części. Metoda "frequency" próbuje w każdej kategorii umieścić tyle samo obserwacji. Metoda cluster dzieli obserwacje ze względu na podobieństwo. Ostatnia metoda "fixed" pozwala użytkownikowi wybrać zakres przedziału w kategoriach. Wykresy dyskretyzacji dla zmiennej Sepal.Width są bardzo różne. Metody interval i cluster dają wykresy przybliżone do rozkładu normalnego. Gdy spojrzymy na wykresy zmiennej Petal.Width rzuci się w oko to, że wykresy dla poszczególnych metod prawie w ogóle się nie różnią. Jedynie wykres dla metody Fixed odstaje od reszty, ale równie dobrze można by dobrać inne przedziały. Ogólnie wyniki dla zmiennej o słabej zdolności dyskryminacyjnej są całkowicie inne niż te, dla dobrej zmiennej.

```
plot(Species)
```


Gdy weźmiemy pod uwagę rzeczywiste kategorie, najlepiej poradziła sobie metoda "frequency" dla zmiennej Sepal.Width. Natomiast dla zmiennej Petal.Length wszystkie metody (oprócz fixed) poradziły sobie podobnie. Sprawdźmy nasze wnioski korzystając z funkcji matchClasses() z pakietu e1071.

```
for (j in c(1:3))
  matchClasses(table(discretize(Petal.Width, method=methods[j], breaks = 3)
    , Species))

## Cases in matched pairs: 96 %
## Cases in matched pairs: 94.67 %
## Cases in matched pairs: 66.67 %

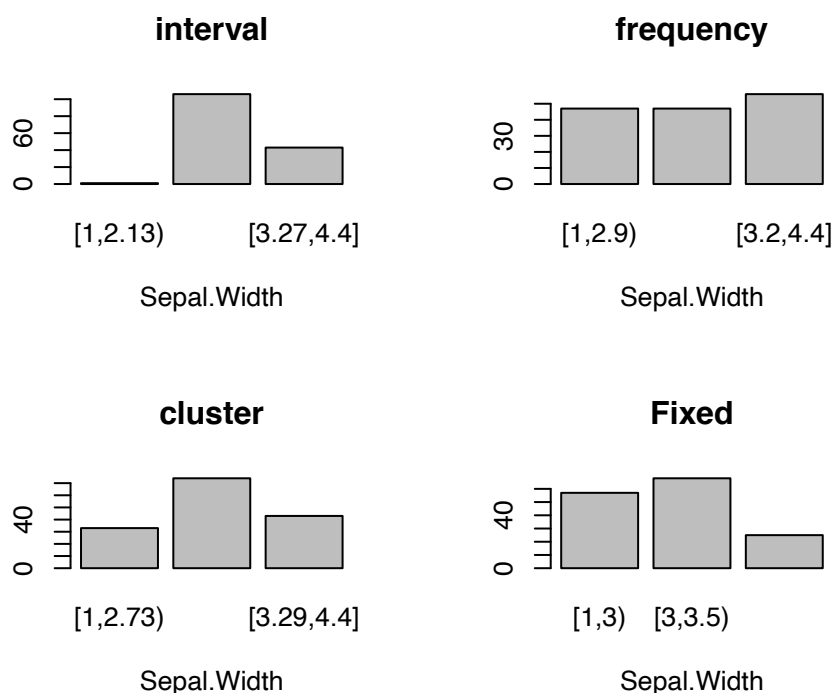
for (j in c(1:3))
  matchClasses(table(discretize(Sepal.Width, method=methods[j], breaks = 3)
    , Species))
```

```
## Cases in matched pairs: 50.67 %
## Cases in matched pairs: 55.33 %
## Cases in matched pairs: 56 %
```

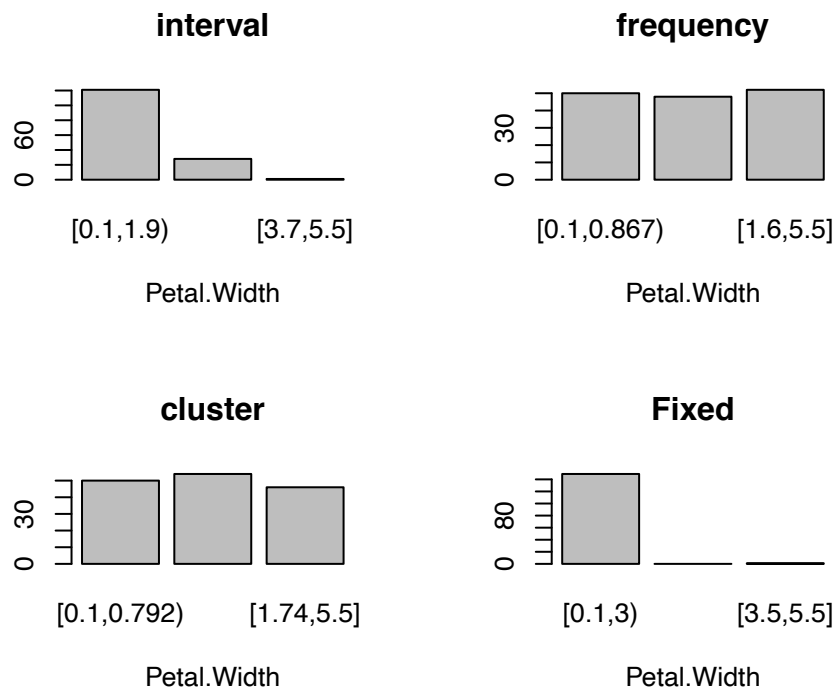
Jak widac wnioski z wykresów sa poprawne. Sprawdzmy czy dodanie wartosci odstajacych znacznie zmieni wyniki.

```
Sepal.Width[which.min(Sepal.Width)]<-min(Sepal.Width) - 2*IQR(Sepal.Width)
Petal.Width[which.max(Petal.Width)]<-max(Petal.Width) + 2*IQR(Petal.Width)

par(mfrow=c(2,2))
for (j in c(1:3))
  plot(discretize(Sepal.Width, method=methods[j], breaks = 3),
       main=methods[j],
       xlab="Sepal.Width")
plot(discretize(Sepal.Width, method="fixed",
               breaks=c(min(Sepal.Width),3,3.5,
                       max(Sepal.Width))),main="Fixed",xlab="Sepal.Width")
```

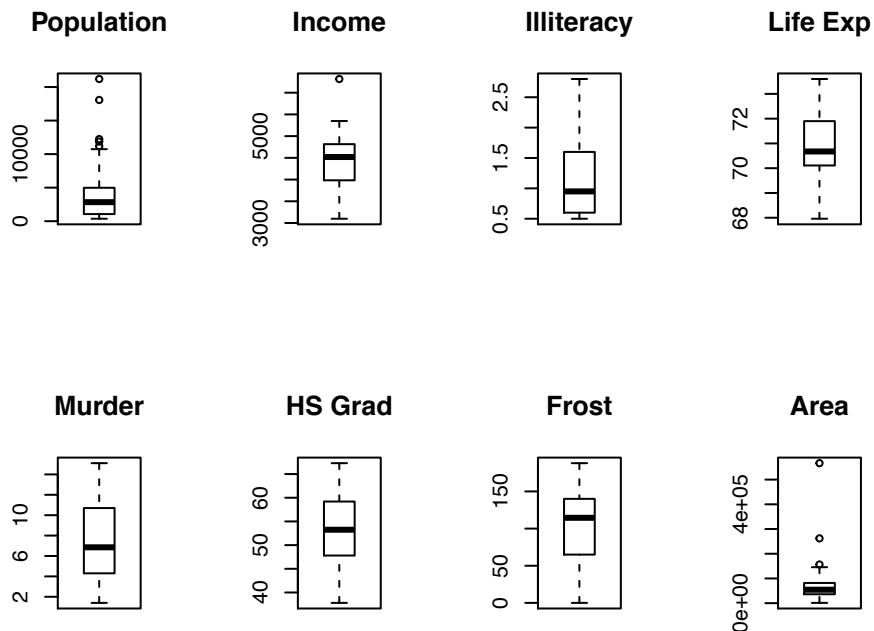


```
par(mfrow=c(2,2))
for (j in c(1:3))
  plot(discretize(Petal.Width, method=methods[j], breaks = 3),
       main=methods[j],
       xlab="Petal.Width")
plot(discretize(Petal.Width, method="fixed",
               breaks=c(min(Petal.Width),3,3.5,
                       max(Petal.Width))),main="Fixed",xlab="Petal.Width")
```


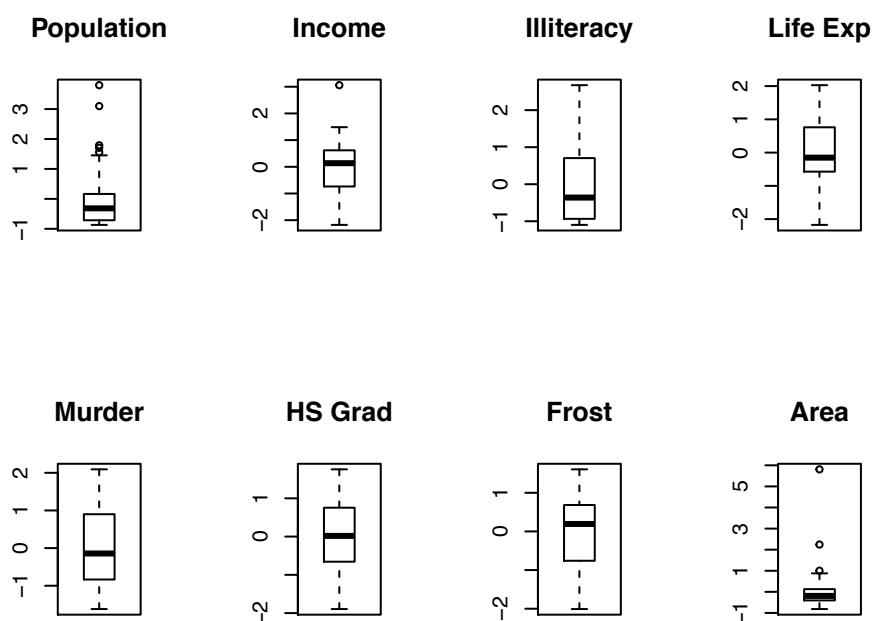
Jak mozna bylo sie spodziewac dodanie wartosci odstajacych znacznie pogorszy wyniki metody interval. Natomiast dla metody frequency nie ma to prawie zadnego znaczenia (o ile takich wartosci odstajacych dodamy malo). Dla metody cluster tez dodanie wartosci odstajacych nic nie zmienilo.

Zajmijmy sie teraz analiza danych state.x77. Wykorzystam do tego metode PCA redukcji wymiaru. Zaczniemy od wczytania danych i narysowania boxplotów.

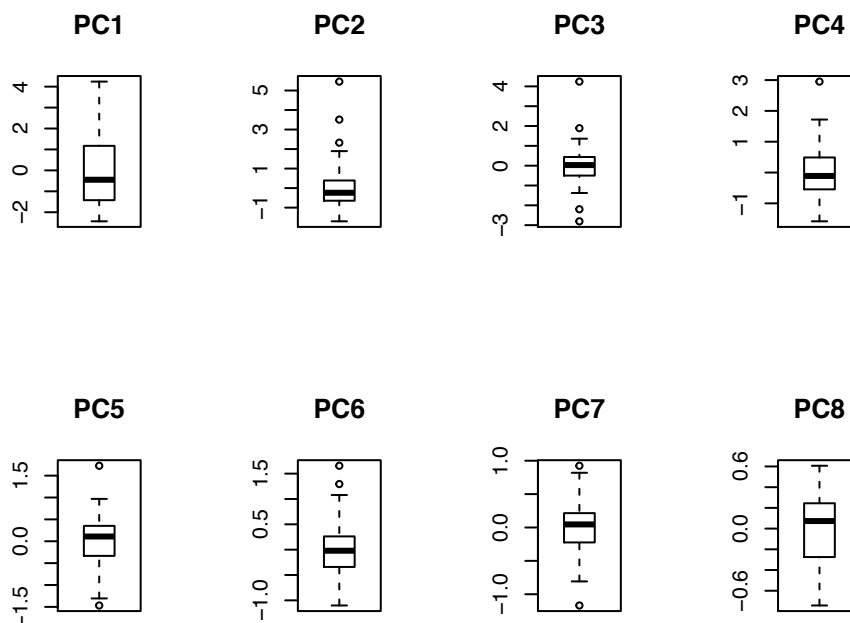
Jak widac zmienne znacznie sie różnia dlatego musimy je standaryzowac.

```
dane_scaled<-scale(dane)
par(mfrow=c(2,4))
for (i in c(1:8))
  boxplot(dane_scaled[,i],main=variables[i])
```


Zajmiemy się teraz wyznaczaniem składowych głównych. Wykorzystam do tego komendę `prcomp()`

```
PC.data<-prcomp(dane_scaled)
scores = as.data.frame(PC.data$x)
attach(scores)
scores_indx<-names(scores)
par(mfrow=c(2,4))
for (i in c(1:8))
  boxplot(scores[i],main=scores_indx[i])
```

```
dane_scaled<-scale(dane)
```

Jak widac rozrzuty zmiennych znacznie różnia sie o siebie. Zaanlizujmy teraz wektory ładunków dla kilku pierwszych zmiennych.

```
PC.data2<-princomp(dane_scaled)
PC.data2$loadings
```

```
Loadings: Comp.1 Comp.2 Comp.3 Comp.4 Comp.5 Comp.6 Comp.7 Comp.8 Population
0.126 0.411 0.656 0.409 0.406 0.219 Income -0.299 0.519 0.100 -0.638 -0.462 Illiteracy 0.468
-0.353 -0.387 0.620 0.339 Life Exp -0.412 0.360 -0.443 0.327 -0.219 0.256 -0.527 Murder 0.444
0.307 -0.108 0.166 -0.128 0.325 0.295 -0.678 HS Grad -0.425 0.299 -0.232 0.645 0.393 0.307 Frost
-0.357 -0.154 -0.387 0.619 0.217 -0.213 0.472 Area 0.588 -0.510 -0.201 0.499 -0.148 -0.286
```

```
Comp.1 Comp.2 Comp.3 Comp.4 Comp.5 Comp.6 Comp.7 Comp.8 SS loadings 1.000 1.000
1.000 1.000 1.000 1.000 1.000 1.000 Proportion Var 0.125 0.125 0.125 0.125 0.125 0.125 0.125
0.125 Cumulative Var 0.125 0.250 0.375 0.500 0.625 0.750 0.875 1.000
```

```
summary(PC.data2)
```

```
Importance of components: Comp.1 Comp.2 Comp.3 Comp.4 Comp.5 Standard deviation 1.8780090 1.2646268 1.0438881 0.83267888 0.61396161 Proportion of Variance 0.4498619
0.2039899 0.1389926 0.08843803 0.04808021 Cumulative Proportion 0.4498619 0.6538519 0.7928445
0.88128252 0.92936273 Comp.6 Comp.7 Comp.8 Standard deviation 0.54891933 0.3762443 0.33305246
Proportion of Variance 0.03843271 0.0180561 0.01414846 Cumulative Proportion 0.96779544
0.9858515 1.00000000
```

Dla trzech pierwszych składowych największą wagę mają zmienne odpowiednio Illiteracy, Area i Population. Warto zauważyć, że aby wyjaśnić ok. 80 procent zmienności danych wystarcza

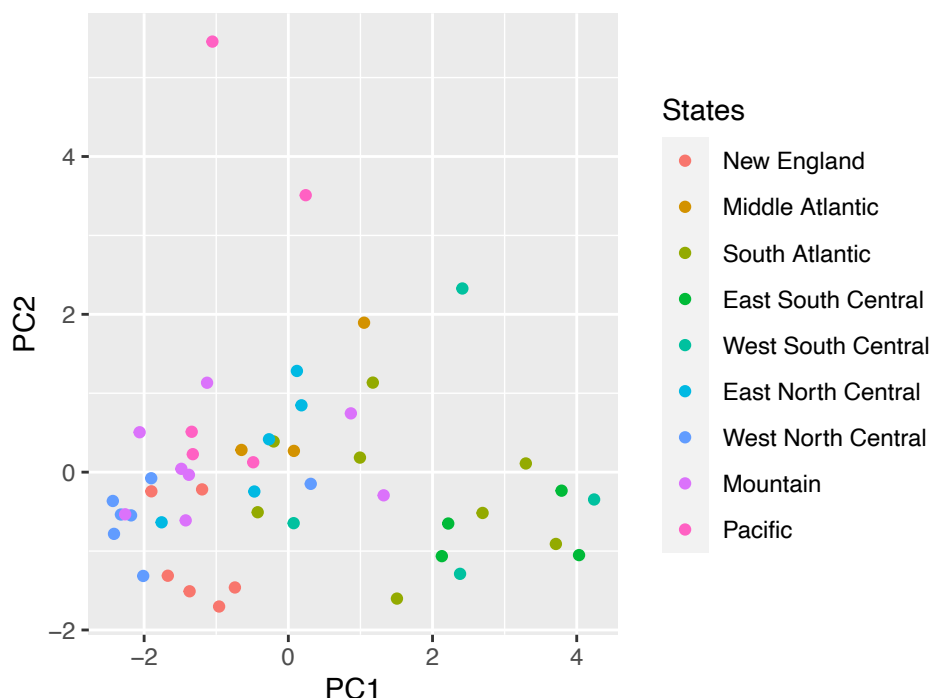
tylko trzy pierwsze składowe. Jeżeli jednak chcielibyśmy otrzymać dokładniejszą analizę, np. która wyjaśnia 90 procent zmienności danych musimy już wykorzystać aż 5 składowych. Ogólnie im dokładniejsze chcemy mieć wyniki, tym więcej składowych musimy wykorzystać. Warto jednak zauważyć, że wyjaśnienie dodatkowych 10 procent zmienności danych nie wpłynie znacznie na rezultat, ale za to bardzo utrudni nam przebieg analizy (np. rysowanie wykresów).

Narysujmy teraz wykresy 2d i 3d pomiędzy składowymi. state.name state.abb 1 Alabama AL 2 Alaska AK 3 Arizona AZ 4 Arkansas AR 5 California CA 6 Colorado CO 7 Connecticut CT 8 Delaware DE 9 Florida FL 10 Georgia GA 11 Hawaii HI 12 Idaho ID 13 Illinois IL 14 Indiana IN 15 Iowa IA 16 Kansas KS 17 Kentucky KY 18 Louisiana LA 19 Maine ME 20 Maryland MD 21 Massachusetts MA 22 Michigan MI 23 Minnesota MN 24 Mississippi MS 25 Missouri MO 26 Montana MT 27 Nebraska NE 28 Nevada NV 29 New Hampshire NH 30 New Jersey NJ 31 New Mexico NM 32 New York NY 33 North Carolina NC 34 North Dakota ND 35 Ohio OH 36 Oklahoma OK 37 Oregon OR 38 Pennsylvania PA 39 Rhode Island RI 40 South Carolina SC 41 South Dakota SD 42 Tennessee TN 43 Texas TX 44 Utah UT 45 Vermont VT 46 Virginia VA 47 Washington WA 48 West Virginia WV 49 Wisconsin WI 50 Wyoming WY

```
state.pca <- prcomp(state.x77, scale.=T, center=T, retx=T)
States<-kolory[as.numeric(state.division)]
p<-ggplot(scores,aes(x=PC1,y=PC2,color= state.division))
p<-p+geom_point()+ labs(color = "States",
                        title = "Wykres dwóch składowych głównych")
```

p

Wykres dwóch składowych głównych

Najbardziej wyróżniające się stany to East South Central i West South Central. Sprawdźmy co je charakteryzuje.

```
East_S_Ctr<-filter(data.frame(state.x77), state.division == 4)
West_S_Ctr<-filter(data.frame(state.x77), state.division == 5)
```

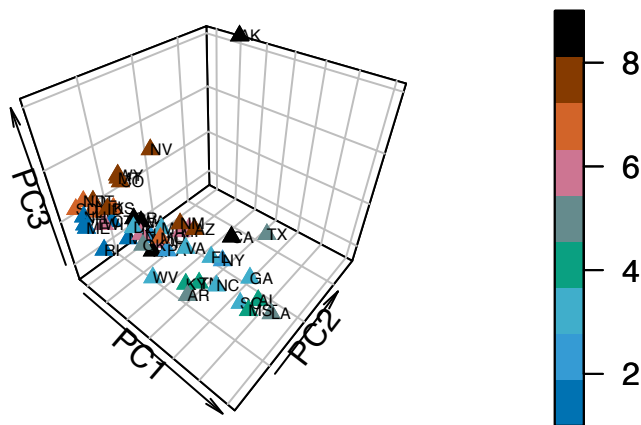
```
summary(East_S_Ctr)
summary(West_S_Ctr)
summary(state.x77)
```

Porównując podstawowe wskaźniki sumaryczne tych dwóch stanów, ze wszystkimi stanami możemy wyciągnąć wniosek, że East South Central i West South Central charakteryzują:

- niskie dochody,
- wysoki odsetek analfabetyzmu,
- wysoka liczba morderstw,
- niskie oceny w szkole średniej.

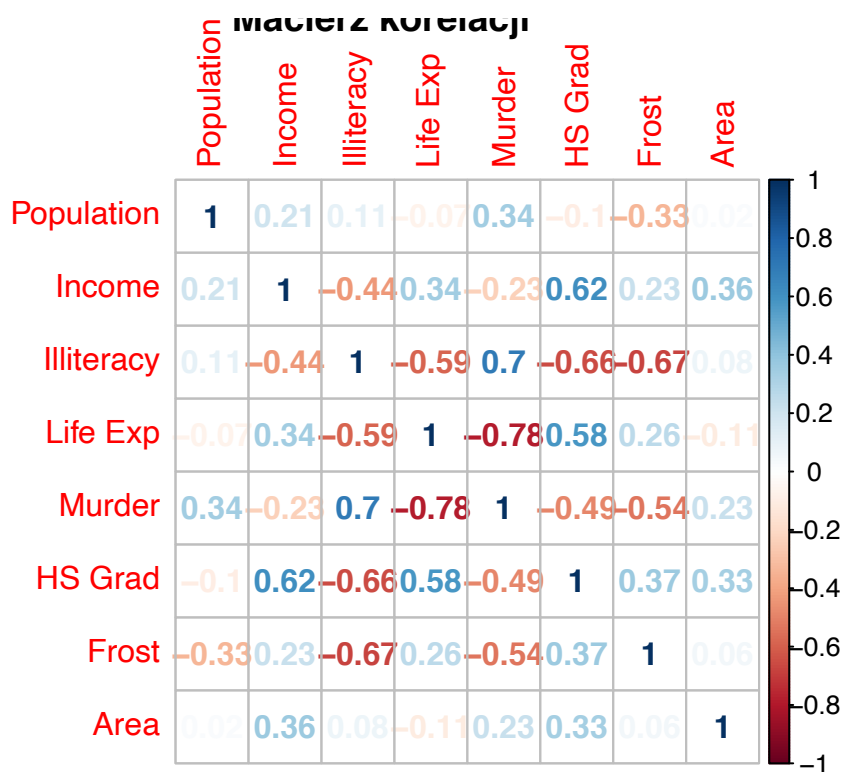
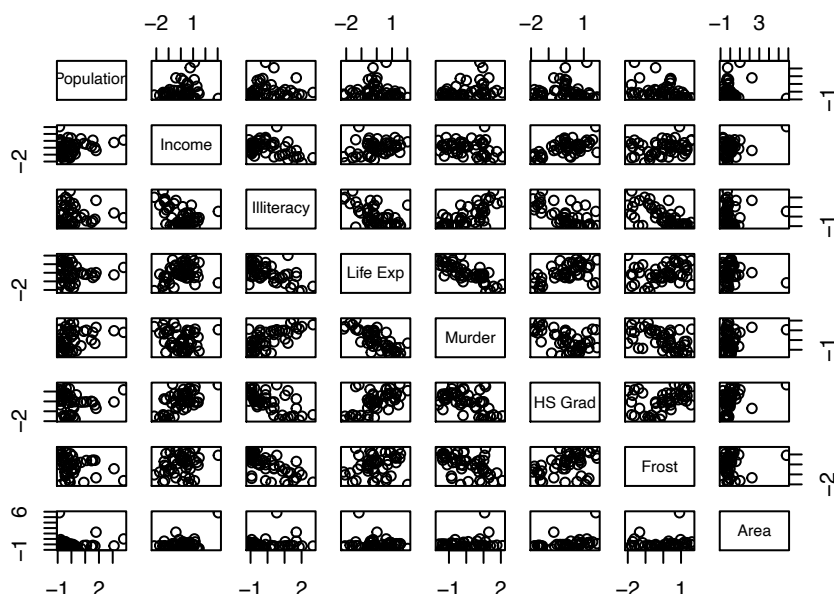
```
scatter3D(PC1, PC2, PC3, colvar=as.numeric(state.division), col=gg.col(9),
pch=17, xlab="PC1", ylab="PC2", zlab="PC3",
main="Wykres trzech składowych głównych", bty = "b2")
text3D(PC1, PC2, PC3, labels = state.abb, add=TRUE, cex=0.5)
```

Wykres trzech składowych głównych

Wykres 3d w sumie nie wnosi za wiele nowego. Teraz zajmijmy się korelacją pomiędzy zmiennymi. Wykorzystam do tego funkcję `corrplot()` z pakietu `corrplot` i funkcję `pairs`, który tworzy macierz wykresów korelacji dla każdej pary zmiennych.

Macierz wykresów

Z oczywistych wniosków:

- wysokie oceny w szkole sredniej ida w parze z wysokimi zarobkami,
- niski poziom edukacji idze w parze z wysoka przestepczoscia,
- niski poziom edukacji jest ujemni skorelowany z zarobkami tak samo jak i z przewidywana dlugoscia zycia.
- niskie oceny w szkole sredniej.

Wazniejsze wnioski:

- analfabetyzm jest silnie skorelowany z morderstwami,
- srednia dlugosc zycia jest ujemnie skorelowana z morderstwami,

Ciekawy wniosek: Na podstawie przeprowadzonej analizy moznaby wyciagnac wniosek jakoby niska temperatura bylaby skorelowana z liczba przestepstw. Bez glebszej analizy oczywiscie ten wniosek jest absurdalny. To tez pokazuje pewna wadliwosc korelacji. Wiecej takich absurdalnych korelacji mozna znalezc na stronie <http://tylervigen.com/spurious-correlations> Ogólnie na podstawie tych danych mozna stworzyc prosty profil przestepcy. Wykresy 2 i 3d skladowych, informuja nas czy mozna pogrupowac wyniki ze wzgledu na podobienstwo obserwacji. Dla dwóch skladowych juz mozemy jak widac wyciagnac istotnie wnioski. Zastosowanie standaryzacji oczywiscie mialo pozytywny wpływ na wyniki analizy.

Teraz zajmijmy sie analiza danych iris z wykorzystaniem MDS.

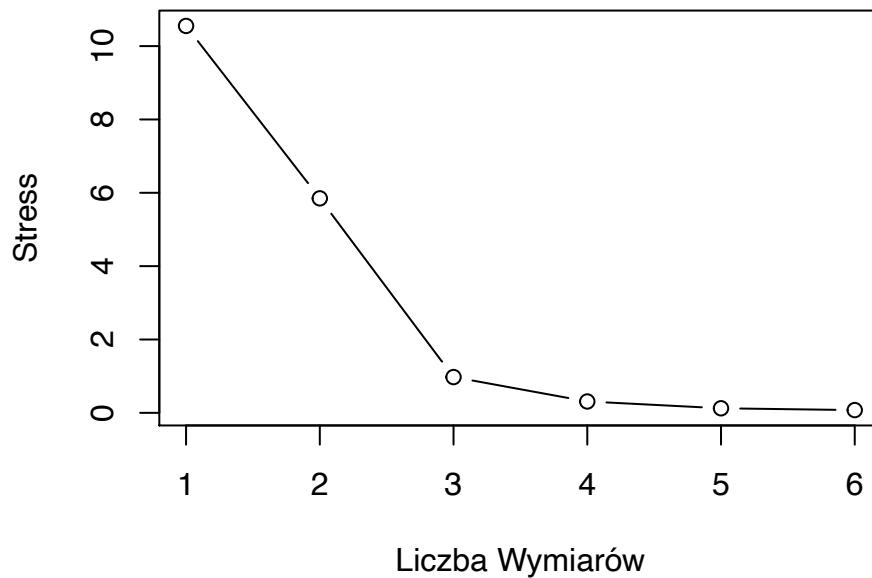
```
data("iris")
data_iris <- subset(iris,select=-c(Species))
dane_scaled2<-scale(data_iris)
data_iris<-as.matrix(dane_scaled2)
dissimilarities<-dist(data_iris)
dis.matrix <- as.matrix(dissimilarities)
mds.results <- cmdscale(dis.matrix, k=3)
dis.matrix<-dis.matrix[-102,-103]
scree.plot = function(d,k)
{stresses = isoMDS(d, k=k)$stress
  for(i in rev(seq(k-1)))
    stresses = append(stresses,isoMDS(d, k=i)$stress)
  plot(seq(k), rev(stresses), type="b", xaxp = c(1,k, k-1),
    ylab="Stress", xlab="Liczba Wymiarów",main="Wykres Stress od liczby wymiarów")}
```

Tutaj korzystam z gotowego algorytmu do rysowania Stress w zaleznosci od wymiaru. W bibliografii podam odnosnik.

```
scree.plot(dist(dis.matrix),k=6)
```

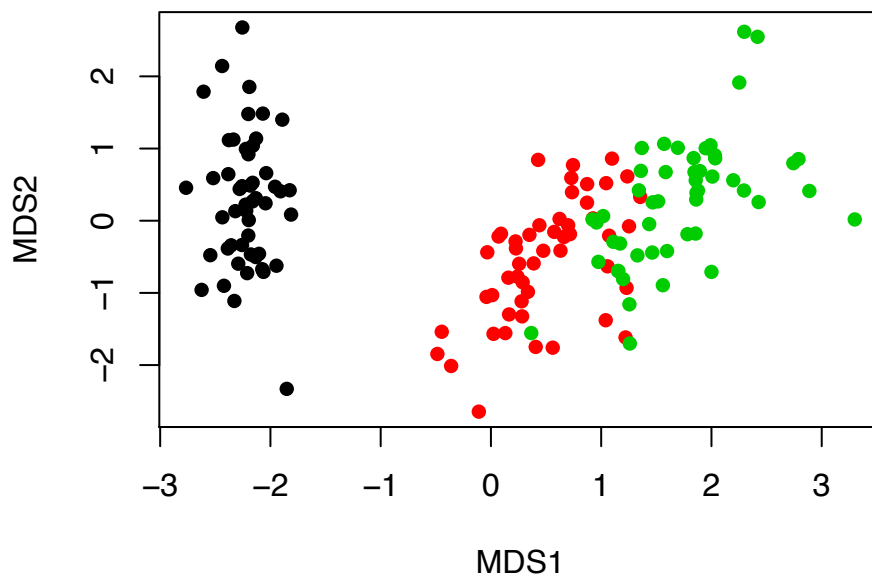
initial value 0.213719 iter 5 value 0.128166 iter 10 value 0.108103 iter 15 value 0.096507
iter 20 value 0.089600 iter 25 value 0.085039 iter 30 value 0.081372 iter 35 value 0.078583 iter
40 value 0.076654 iter 45 value 0.075436 iter 50 value 0.074808 final value 0.074808 stopped
after 50 iterations initial value 0.384448 iter 5 value 0.238243 iter 10 value 0.184211 iter 15
value 0.161924 iter 20 value 0.146573 iter 25 value 0.137533 iter 30 value 0.131674 iter 35 value
0.128477 iter 40 value 0.126292 iter 45 value 0.125068 iter 50 value 0.124274 final value 0.124274
stopped after 50 iterations initial value 1.164808 iter 5 value 1.008588 iter 10 value 0.948638
iter 15 value 0.872778 iter 20 value 0.709497 iter 25 value 0.580934 iter 30 value 0.469988 iter
35 value 0.390619 iter 40 value 0.348631 iter 45 value 0.330110 iter 50 value 0.309981 final
value 0.309981 stopped after 50 iterations initial value 1.364044 iter 5 value 1.093667 iter 10
value 0.999851 iter 15 value 0.982641 final value 0.975711 converged initial value 7.247571 iter
5 value 6.430157 iter 10 value 6.099004 iter 15 value 5.870936 final value 5.848288 converged
initial value 18.834169 iter 5 value 18.568632 iter 10 value 13.886079 iter 15 value 10.780324
final value 10.550075 converged

Wykres Stress od liczby wymiarów

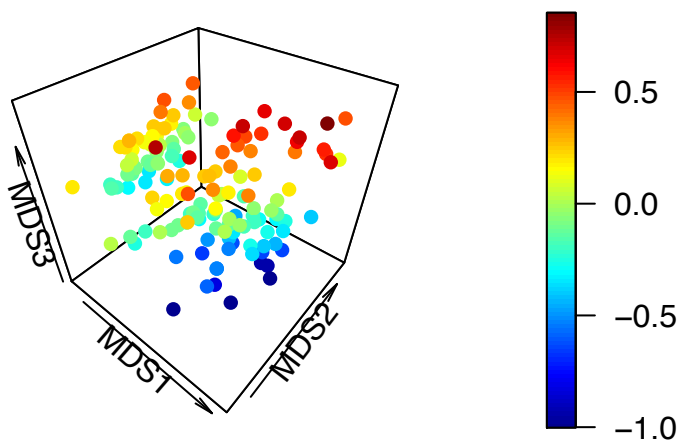
Optymalny jest wymiar 3, biorąc pod uwagę łatwość interpretacji wykresów. Wymiar 4 nie daje nam dużo lepszego rezultatu, a znacznie ciężiej jest narysować wykresy. Wizualizacja wykresów:

```
MDS1<-mds.results[,1]
MDS2<-mds.results[,2]
MDS3<-mds.results[,3]
plot(MDS1,MDS2, pch=16,col=Species)
```


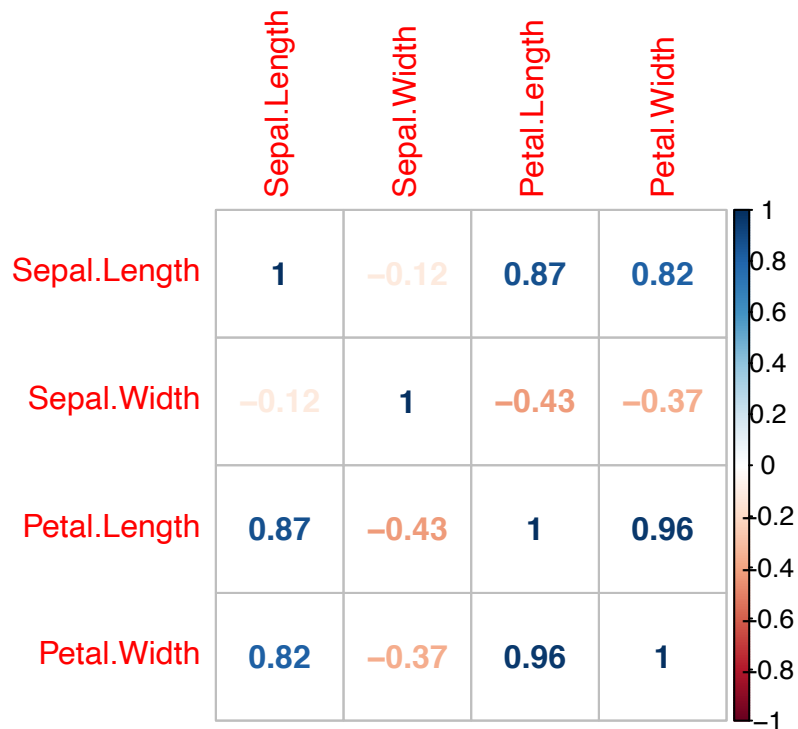
```
scatter3D(MDS1,MDS2,MDS3,pch=16,xlab="MDS1",ylab="MDS2",zlab="MDS3",main="Wykres dla MDS
```

Wykres dla MDS1, MDS2, MDS3

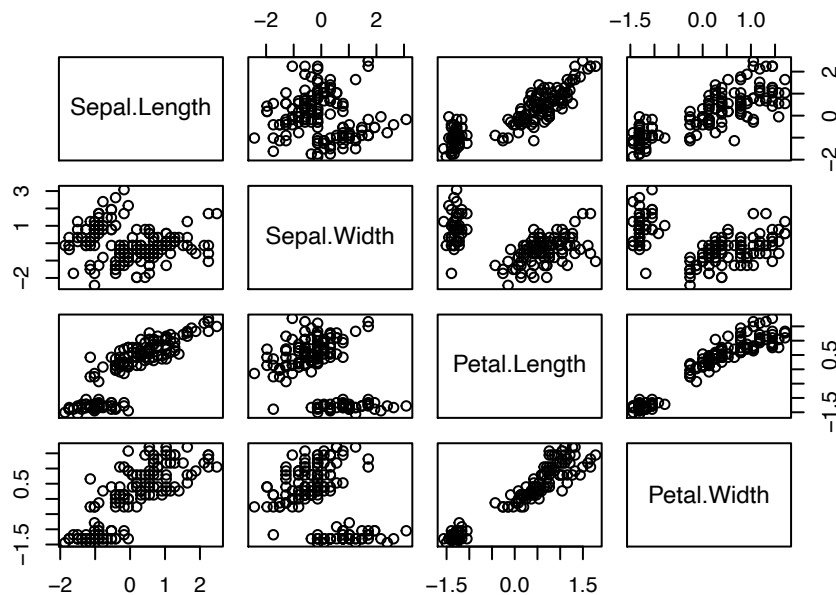

Tutaj w zasadzie nie ma "interesujących obiektów". Wszystkie się ładnie pogrupowały, i żaden nie jest podejrzany. Z wykresów (szczególnie wykresu 2d) widac, że uzyskaliśmy bardzo dobrą separację klas. Przeprowadzmy podobną analizę jak dla poprzedniego zbioru danych.

Macierz korelacji

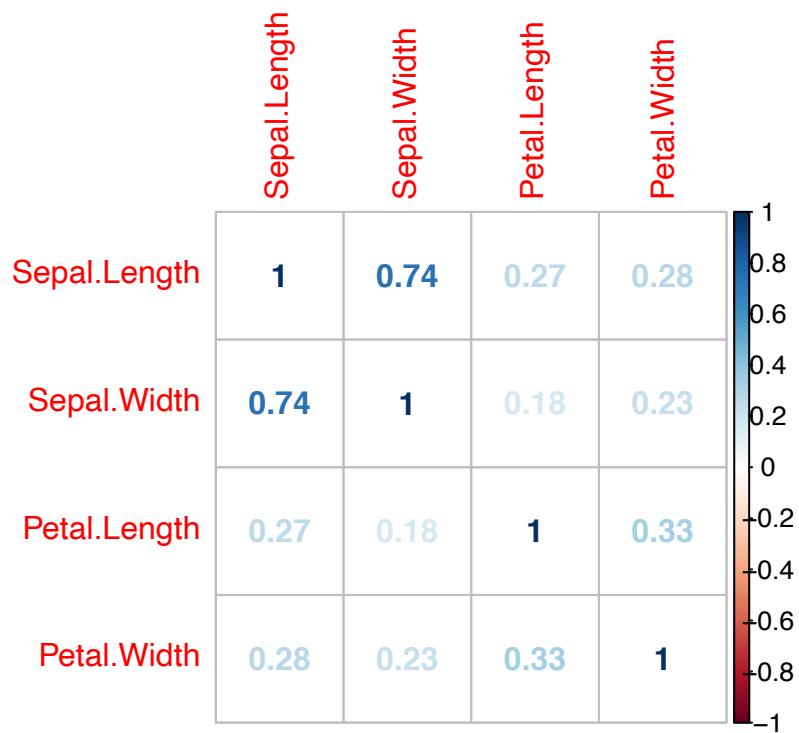

Macierz wykresów

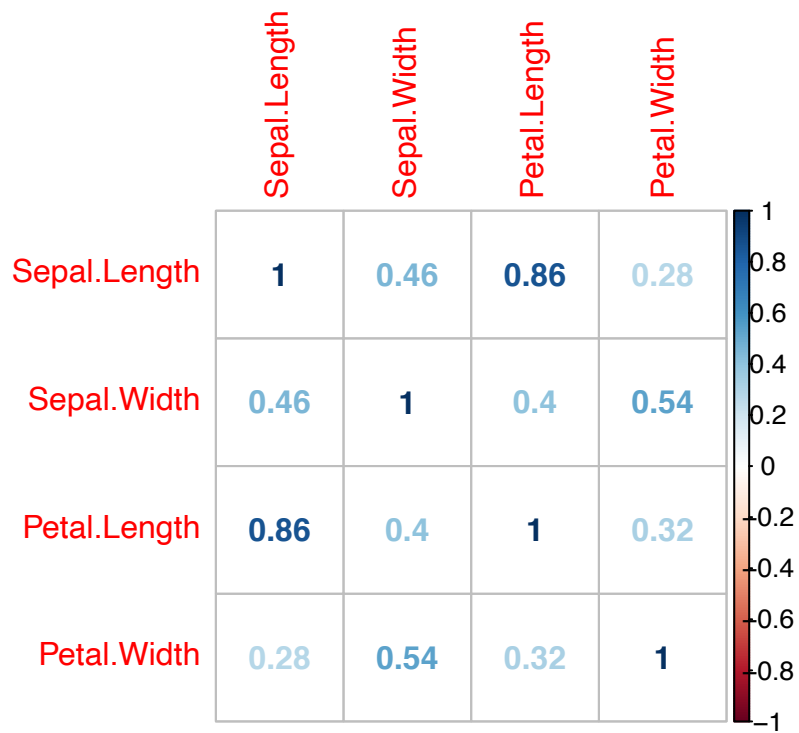

Wyniki korelacji dla klas które wyraźnie się od siebie różnią mogą być mylące. Przeprowadzmy zatem analizę dla poszczególnych klas.

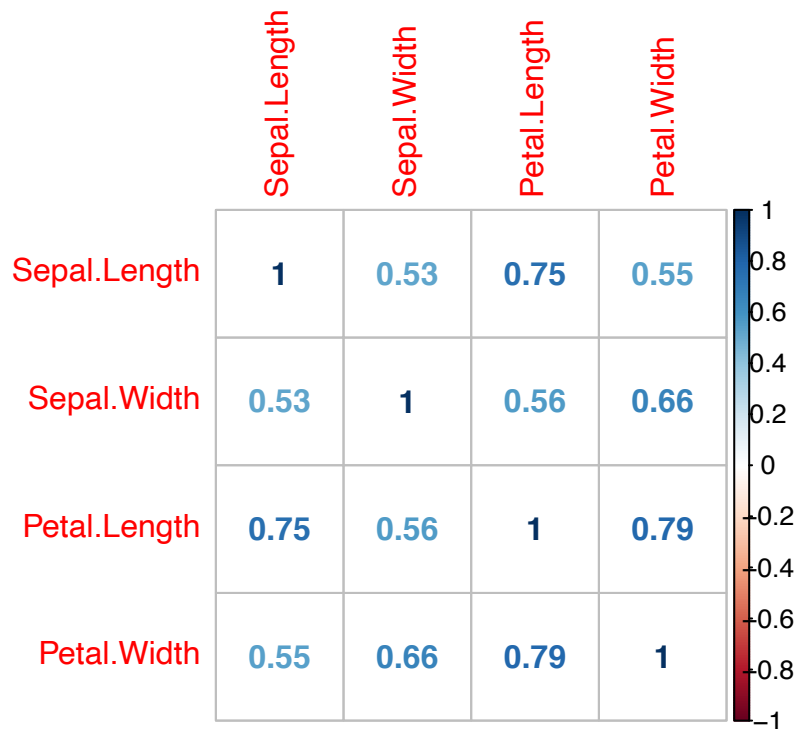
Macierz korelacji dla Setosa

Macierz korelacji dla Virginica

Macierz korelacji dla Versicolor

Ogólne wnioski:

- Dla gatunku Setosa jest pozytywna korelacja pomiędzy szerokością działki kielicha (Sepal), a jego długością. Pozostałe parametry kwiatu są ze sobą słabo skorelowane. Możemy więc uznać, że cechą wyróżniającą gatunek Setosa to jednocześnie długie i szerokie działki kielicha.
- Dla gatunku Virginica silnie skorelowane są długość działki kielicha i długość płatki. Pozostałe parametry są słabo skorelowane (choć korelacja na poziomie 0.54 dla zmiennych Sepal i Petal width jest już znacząca). Możemy więc wysunąć wniosek, że gatunek Virginica wyróżnia przede wszystkim długie płatki i długie działki kielicha. Ale znajdziemy również okazy, które mają szerokie płatki i szerokie działki kielicha.
- Dla gatunku Versicolor widzimy, że wiele zmiennych jest ze sobą skorelowanych. Jest to gatunek, który na pewno będzie cięższe odróżnić od gatunku Virginica niż od gatunku Setosa. Jako jedyny z tych gatunków ma jednocześnie szerokie jak i długie płatki.

4 Podsumowanie

Podsumowanie metody MDS i PCA okazują się bardzo przydatne w analizie danych. Dzięki nim może precyzyjnie wysunąć wnioski i wskazać zależności pomiędzy zmiennymi.

Literatura

- [1] Stackoverflow, <https://stackoverflow.com>
- [2] Data mining course site, http://prac.im.pwr.wroc.pl/~zagdan/polish_ver/ED2020/index.html
- [3] Algorytm rysowania Stress od liczby wymiarów, <https://rpubs.com/YaPi/393252>